883/12

Den 16. januar 2012 blev i sag nr. 79.951:

xxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Danske Forsikring. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for to anmeldte ulykkestilfælde, der har medført psykisk skade.

Selskabet har henvist til, at de to hændelser ikke kan betegnes som dækningsberettigende ulykkestilfælde, og at klagerens psykiske tilstand må tilskrives belastende forhold gennem mange år. Selskabet har endvidere henvist til, at klagerens krav er forældede.

Selskabet modtog den 7/1 2008 klagerens skadeanmeldelse vedrørende en hændelse den 4/7 2004, hvor klageren i forbindelse med sit arbejde som pædagog på en institution for unge kriminelle fik trusler om at blive dræbt.

Til brug for sin behandling af sagen indhentede selskabet diverse oplysninger.

Hændelsen den 4/7 2004 blev den 18/8 2004 anmeldt til arbejdsskadeforsikringsselskabet. Af anmeldelsen fremgår bl.a.:

> "Beskrivelse af forløbet
> Beboer … mener, at [klager] har stjålet hans stesolider. Skælder ud og fremkommer med gentagne trusler: 'Jeg slår dig fandeme ihjel, dit fede svin.' Samtidig gik beboeren meget tæt på [klager]. Denne episode var den sidste dråbe for [klager], idet han gennem nogle uger har lagt øre til gentagne trusler og verbal chikane fra denne beboers side. [Klager] reagerede i

denne situation ved at blive meget utryg, tør ikke længere opholde sig i ... Er grådlabil og rastløs.

[Klager] tager hjem og henvises til akut krisehjælp hos Falck. Beboeren bliver samme dag tvangsindlagt på Psykiatrisk Afdeling …"

Efter en ny episode i 2006 blev klageren fra november 2006 fuldtidssygemeldt. Han blev i sommeren 2007 raskmeldt for at forsøge, om han var i stand til at varetage lettere, ikke psykisk belastende arbejde i form af chaufførarbejde. Efter ca. 1 måned blev han på ny fuldtidssygemeldt, og fra den 1/12 2007 blev han tilkendt førtidspension.

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 10/10 2007 fremgår bl.a.:

"AKTUELT:
[Klager] var på arbejdet udsat for adskillige trusler om vold, om at blive slået ihjel og lign. Det foregik over en lang periode, men selve den udløsende hændelse var den 08/07 2004. I dagene forud, og ligeledes ugen forud, havde han været udsat for ovennævnte trusler på livet. Det var også trusler af meget konkret karakter. Bl.a. fik han at vide, at klienten havde sagt til andre beboere, at de burde forlade institutionen, fordi der om lidt ville flyde blod på gulvet. Han fortalte, at han ville sprætte [klagers] mave op med en kniv. Dette betød, at [klager] begyndte at reagere med psykiske symptomer. Han måtte gå hjem, og han havde det dårligt, men mødte på arbejde næste dag igen. Han fortsatte med at komme på arbejde, på trods af daglige trusler. På et tidspunkt i efteråret 2006 hører [klager], at benævnte person, som truede ham på livet, havde sagt til to små børn, at de skulle gå, fordi om lidt ville han skyde 'Det fede Svin'. Klienten sagde lidt senere til [klager], at nu ville han gå op og hente en pistol, og så ville han skyde ham. Han kom tilbage uden pistol, men han slog [klager] i ryggen. Da blev det for meget for [klager]. Han tog hjem og har ikke været på arbejdet siden.
…
Efter [episoden i 2006] kunne [klager] ikke klare mere. Han forlod arbejdspladsen. Han har fået krisehjælp i form af psykologhjælp, det var med nogen virkning. Efter fire gange blev man enige om, at nu var det ikke nødvendigt mere. Tilstanden recidiverede dog meget hurtigt, og igennem det sidste årstid har han været præget af depressive symptomer, som uden held er forsøgt behandlet med antidepressiva. Han har angstsymptomer, flashbacks, avoidance og alertness mm. Det kan således konkluderes ved undersøgelsen her, at [klager] har pådraget sig Post Traumatisk Stressdisorder.
Det må også konstateres, at det har ændret [klager] liv betydeligt. Han har således pådraget sig personlighedsændringer med konstant træthed, manglende interesse for andre mennesker, herunder meget nære personer.
Således må det konstateres og konkluderes, at [klager] på baggrund af hændelserne med vold og trusler på arbejdspladserne, har pådraget sig en svær psykisk lidelse.
Det betyder, at han aldrig vil kunne genoptage et arbejde indenfor dette område, og det er derudover min vurdering, at [klager] har lidt så megen skade af hændelserne mm., at han ej heller vil kunne arbejde indenfor andre områder."

Selskabet afviste ved brev af 13/5 2008 at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens nuværende gener ikke kunne henføres til et ulykkestilfælde, idet de var kommet over tid som følge af utallige voldelige episoder i forbindelse med hans arbejde.

Selskabet tilføjede, at det ikke herved havde taget stilling til, om kravet var for sent anmeldt.

Arbejdsskadestyrelsen fandt i afgørelse af 19/9 2008, at den anmeldte erhvervssygdom kunne anerkendes som en arbejdsskade, og at den havde medført varigt mén på 20 %. Af begrundelsen fremgår bl.a.:

> "Du har som følge af dit arbejde som socialpædagog ved forskellige arbejdsgivere og senest ved …, været udsat for trusler om vold, vold samt trusler på livet.
>
> På baggrund af de foreliggende oplysninger om episoder under ansættelsen ved …, har vi vurderet, at du har været udsat for flere traumatiske situationer, hvor beboere ved … har været exceptionelt truende rettet direkte mod din person.
>
> Vi vurderer derfor at din erhvervssygdom i form af en posttraumatisk belastningsreaktion med personlighedsændring kan anerkendes efter fortegnelsens gruppe F, punkt 1."

Ved brev af 3/5 2010 modtaget af selskabet den 5/5 2010 gjorde klagerens advokat gældende, at klageren havde været udsat for to dækningsberettigende ulykkestilfælde henholdsvis den 8/7 2004 og i 2006.

Selskabet fastholdt ved brev af 4/6 2010, at klagerens gener ikke kunne henføres til et ulykkestilfælde.

Sagen er herefter indbragt for nævnet.

Af klagerens advokats brev af 7/2 2011 til nævnet fremgår bl.a.:

> "Til brug for Ankenævnets behandling af sagen fremsender jeg kopi af
>
> - korrespondance med Topdanmark Forsikring A/S,
> - Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 19. september 2008,
> - Højesterets afgørelse af 22. marts 2010.
>
> I den pågældende afgørelse af 22. marts 2010 fastslog Højesteret for første gang betydningen af 'legemsbeskadigelse'. Højesteret udtaler ganske tydeligt, at der også kan være tale om psykiske lidelser.
>
> I den pågældende afgørelse var der tale om, at skadelidte var socialpædagog på et behandlingssted for belastede unge. Skadelidte havde i den pågældende sag flere gange været udsat for flere forskellige ting fra de unge. Der var på skolen en hård tone. Dette havde ingen betydning for sagen. Det relevante var, at man henviser til, at en episode har været ganske voldsom og udslagsgivende.

Arbejdsskadestyrelsen har i denne konkrete sag den 19. september 2008 anerkendt den anmeldte sygdom som en arbejdsskade. Den anmeldte skade er en posttraumatisk belastningsreaktion, som medfører en méngrad på 20%, nøjagtig som skadelidte i Højesterets afgørelse af 22. marts 2010.

Arbejdsskadestyrelsen har ved afgørelsen været helt opmærksom på, at min klient ved arbejdet har været udsat for adskillige trusler om vold, om at blive slået ihjel og lignende, men man henviser til, at især en episode den 8. juli 2004 var meget voldsom. Denne episode medførte, at min klient efterfølgende måtte gå hjem, fordi han blev bange.

I efteråret 2006 var han udsat for, at den samme beboer truede ham ved at oplyse, at han ville gå op og hente en pistol og skyde min klient. På daværende tidspunkt gik min klient og har ikke været på arbejde siden.

Herefter har han som følge af arbejdsskaden og episoden fået konstateret posttraumatisk belastningsreaktion, som netop er ankerkendt som en arbejdsskade.

Der er således ingen tvivl om, at det er to konkrete episoder, henholdsvis i 2004 og 2006, som har forårsaget ulykken.

Jeg gør derfor gældende, at Topdanmark Forsikring A/S skal anerkende, at min klient har ret til udbetaling af forsikringsydelser svarende til en méngrad på 20%.

Når der er afsagt en ganske principiel Højesteretsafgørelse bør forsikringsselskaberne ikke kunne 'snige sig uden om', og derfor bør ankenævnet følge Højesterets praksis."

Selskabet har i brev af 16/2 2011 til nævnet bl.a. anført:

"**Hvad klages der over**
Advokaten klager over, at vi har afvist en anmeldelse om opståede stressproblemer i forbindelse med udførelse af et arbejde som socialarbejder på en institution for særlige voldelige og kriminelle skizofrene beboere med misbrugsproblemer.

Vi finder ikke at der er opstået et forsikringsmæssigt ulykkestilfælde, idet der via hans arbejde er foregået verbale trusler gennem længere tid, og som til sidst medfører en sygemelding og førtidspensionering. Der er tale om sygdom - psykiske belastende forhold gennem mange år - og dermed ikke et bestemt ulykkestilfælde som årsag.

Endvidere finder vi ikke, at verbale trusler kan anses som et ulykkestilfælde, når der som her, er tale om et arbejde med et særligt klientel, som er særlig belastende. At blive skældt ud, eller truet osv. må siges at være en del af det normale arbejde som udføres på en sådan institution, som der her er tale om.

Advokaten henviser til en Højesteretsafgørelse af 22. marts 2010, omkring psykiske problemer i forbindelse med et voldeligt overfald. Vi finder ikke at retsafgørelsen kan bruges som baggrund for denne klagesag.

Vi må ligeledes henvise til afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen, som har henført hans sygdom under Arbejdsskadelovens § 10, erhvervssygdomme, hvilket ikke omfattes eller dækkes af en almindelig ulykkesforsikring.

Sluttelig må vi afvise anmeldelsen under henvisning til Forsikringsaftalelovens forældelsesregler, idet både den 2-årige og den 3-årige forældelsesregel er overskredet. Endvidere er den 1-årige forældelsesregel for klager ligeledes for længst overskredet.

…

Vi ønsker at fastholde vores afgørelse

Vi skal meddele, at der ikke ses at være tale om en hændelse som opfylder ulykkesdefinitionen på et ulykkestilfælde, som dette er defineret i klagers forsikringsvilkår.

Der er ikke tale om en enkelt hændelse, men om utallige hændelser af særlig belastende karakter over 30 år. I institutioner som der her er tale om, er personalet uddannet til at håndtere et klientel som er specielle og karakteriserende for netop voldelig, og truende adfærd. Dette bekræftes også af sagsakterne. Til sidst må forsikrede give op på baggrund af en forfølgelse over et tidsrum i 2004. Han bliver senere sygemeldt og søger førtidspension.

Som det fremgår af bilag …, har Arbejdsskadestyrelsen da også henført hans sygdom under Arbejdsskadelovens § 10, som omhandler erhvervssygdomme. Kopi af lovens § 10 vedlægges som bilag …

Da en ulykkesforsikring ikke omfatter sygdomme af enhver art, herunder de sygdomme som man kan pådrage sig på arbejdet, ønsker vi også af denne grund at afvise anmeldelsen. I bilag …, Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, er anerkendelsen opført som punkt F.1 i fortegnelsen over erhvervssygdomme (Lov om arbejdsskadeforsikring § 7, stk. 1, nr. 1).

Den omtalte Højesteretsdom mener vi ikke kan lægges til grund i denne sag. Hertil er sagerne for forskellige. Endvidere ses dommen at lægge vægt på et egentlig voldstilfælde i en bestemt voldsepisode.

Sluttelig ønsker vi at gøre forældelse af anmeldelsen gældende. Dette både efter den 2-årige og 3-årige forældelsesregel i Forsikringsaftaleloven.

Anmeldelse om hændelsen i 2004, modtager vi først over 4 år efter. Der indgives allerede i 2004 en anmeldelse til Arbejdsskadesforsikringen, så et forsikringskrav overfor os skulle senest være os i hænde engang i 2007, eller allersenest inden udgangen af 2007.

Endvidere afviser vi konkret anmeldelsen den 13. maj 2008, hvorfor en genoptagelse/klage skulle være os i hænde senest 1 år efter. Først 2 år efter den 5. maj 2010, modtager vi en henvendelse fra advokaten, ligesom en klagesag først er påbegyndt den 9. februar 2011, overfor Ankenævnet."

Hertil har klagerens advokat i brev af 5/4 2011 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det er helt åbenbart, at Højesterets afgørelse af 22. marts 2010 har betydning også for denne sag.

Jeg vedlægger til orientering kopi af byretsafgørelsen samt landsrettens afgørelse i den pågældende sag.

Som det fremgår af forklaringerne, var min klient i den pågældende sag underviser for drenge med adfærdsvanskeligheder. Han underviste de pågældende drenge på 8.-10. klasses niveau. Børnene var konstant grænsesøgende, var ofte usikre. Der var idelige konflikter. Det var ofte nødvendigt at tage fat i eleverne, og andre gange var det nødvendigt at sidde med

dem på skødet. Det skete masser af gange, at der var elever, som fremsatte trusler mod ham.

Endvidere udtaler forstanderen på den pågældende skole, at der er tale om en observationsskole for børn med emotionelle problemer. Det kræver psykisk overskud at bestride et job som underviser på skolen, og der opstår ofte konflikter.

Det fremgår endvidere af byretsdommen, at min klient først var ansat på en institution med unge voldelige elever, hvor man som lærer ikke kunne undgå at blive truet, f.eks. truede en ung grønlænder en gang med at slå ham ihjel med en skruetrækker.

Han har endvidere arbejdet på en institution med børn, der var følelsesmæssigt stærkt skadede, og hvor konfliktniveauet var højt. På den aktuelle skole var klimaet ret barskt og pædagogikken en 'hård på brystet pædagogik' med mandlige lærere.

Også i Højesterets afgørelse af 22. marts 2010 var tilfældet således, at der var tale om et arbejde med et særligt klientel, som var særligt belastede, og det at blive skældt ud og truet osv. var også en del at det normale arbejde i den pågældende sag.

Det er derfor åbenbart, at Højesterets afgørelse af 22. marts 2010 har præcedens også for denne sag, og jeg skal anmode om, at Ankenævnet for Forsikring snarest træffer afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje.
…
Undtaget fra dækning er enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, såvel som ulykkestilfælde, der skyldes sygdom og forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom."

Nævnet udtaler:

Efter hændelsen den 4/7 2004 fik klageren det tiltagende psykisk dårligt, og episoden blev anmeldt til arbejdsskadeforsikringsselskabet den 18/8 2004. Herefter finder nævnet, at klagerens eventuelle krav på méngodtgørelse var forældet ved anmeldelsen til selskabet den 7/1 2008, jf. den tidligere § 29 i forsikringsaftaleloven.

For så vidt angår hændelsen i juni 2006 finder nævnet, at klagerens eventuelle krav på méngodtgørelse var forældet efter såvel den tidligere som den nugældende § 29 i for-

sikringsaftaleloven, da selskabet modtog klagerens advokats brev af 3/5 2010, hvori hændelsen omtales.

Allerede fordi klagerens eventuelle krav som følge af de to anmeldte ulykkestilfælde må anses for forældede, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand